

Tid et Tilfælde, hvor der boede et Par gamle Folk, som kun havde et Bærelse. Konen døde af tyfsoid Feber, og Liget blev bragt ud i Lørvehuset; saa var det rigtigt nok stoffet af Bejen, men det er ogsaa klart nok, at det er ubehagelige Tilstande.

Dernæst mener Udvalgets Flertal, at denne Vndring vil forhindre Lovens videre Behandling, at den vil forhindre, at Lovforslaget kommer ud i Nar, men at det skulde blive Tilfældet, kan jeg slet ikke tænke mig. Jeg ønsker sandelig ogsaa, at Lovforslaget skal blive til Lov i Nar, men jeg kan ikke tænke mig, at denne Vndring, dersom det i det hele taget er Meningen, at Lovforslaget skal fremmes i Nar — det er jo ikke sikkert — i mindste Maade skulde kunne forsinke Lovens Fremkomst.

En anden Omstændighed, som taler til Fordel for denne Vndring, er, at i Tilfælde af de i § 2, første Stykke, nævnte smitsomme Sygdomme, saa vel som naar nogen af de i § 2, andet Stykke, nævnte smitsomme Sygdomme, optraede paa en ondartet Maade, skal der, naar der ikke have Vighuse, tilvebringes Lokaler til Vigen, men saa er det jo netop godt at saa slige Vighuse i Forvejen, det taler derfor ogsaa til Fordel for den af mig og det kærede Medlem for 9de Kredts (Mortensen) stillede Vndring. Jeg tror, at det egentlig ikke er saa meget det Spørgsmaal, om denne Vndring er rigtig eller ej, som bringer Flertallet til at stille sig paa denne Maade. Jeg tror snarere, det er Spørgsmaalet om, hvem der skal besejle Opførelsen af disse Bygninger. Det er her, som saa ofte, de kære Penge, som komme os imellem. Udvalgets Mindretal har ikke troet, at det vilde være uretfærdigt at paalægge Kirkejeerne denne Byrde. Som Regel kan man vel sige, at det er ret indbringende at være Kirkejer her i Landet. Jeg siger som Regel, thi jeg ved ganske vist, at der er Undtagelser, men som Regel slaar Tienden nok til for at kunne træffe forskellige af disse Foranstaltninger, som vedrøre Kirken, og Opførelsen af et saadant Vighus kan ikke koste saa meget — jeg vil antage, at det kan blive 5—600 Kr. Der behøves jo ikke nogen flot Udstyrelse eller en stor Bygning, det kan opføres med en forholdsvis ringe Bekostning. Jeg tror heller ikke, det vil være uretfærdigt at paalægge Kirkejeerne det, naar man ser hen til flere af de Foranstaltninger, som ad Lovgivningens Vej, navnlig efter Loven af 19de Februar 1861, ere paalagte Kirkejeerne. Det er ikke saa faa Foranstaltninger, som der blive paalagt ham. Det er ogsaa Kirkejeeren, det gaar ud over, naar der skal eksproprieres, naar der skal

drænes paa Kirkegaardene, og jeg mener derfor ikke, at det vil være uretfærdigt at paalægge ham ogsaa Opførelsen af et saadant Vighus. Og hvis Forholdet enkelte Steder skulde være det, at det maatte indrømmes, at Kirkejeerne ere saa daarlig stillede med Hensyn til Kirken, at man ikke kunde paabyde dem det, var der vel andre Forhold, der kunde gøre sig gældende, saaledes at f. Eks. Staten stod til. Staten som Kirkejer stiller sig jo mere human i saa Henseende. Jeg vil kun bringe i de kærede Medlemmers Erindring, at paa dette Lars Finanslov er der for 3 Domænekirkers Beskønnede opført Bidrag fra Statens Side af $\frac{2}{3}$ af Beløbet og fra Kommuniens af $\frac{1}{3}$ deraf til Opførelse af et saadant Vighus, og der kunde tænkes forskellige andre Combinationer, hvorved man kunde komme til denne nyttige Foranstaltning. Men naar Udvalgets Flertal mener, at Kirkejeerne have Lov til at betragte Kirkegaardene, som de kunne betragte deres Marker, saaledes altsaa, at Kommunerne skulde have noget dermed at bestille, er ganske vist Forhandlingen umulig paa dette Punkt. Jeg vil altsaa vedblivende anbefale Vndringsforslaget, da det er en nyttig og human Vndring, og jeg tror ogsaa en Vndring, som vil have stor Betydning for Folket i det hele taget.

Dernæst skal jeg tillade mig at omtale Vndringen under Nr. 26, hvori Mindretallet har ment, at hvor Jærnbanen benyttes, der skal anden Klases Takst betragtes som Befordringsgodtgørelse. Det er fremkommet efter Udtalelse her ved 1ste Behandling, hvor der er fremkommet Ytringer fra kærede Medlemmer, hvorefter der var taget Befordringsgodtgørelse af omtrent 10 Gange saa meget, som der brugtes til Jærnbanebillet, og det er ikke Meningen. Afstanden fra Sted til Sted kan jo bestemt angives, derfor er det sikkert. Nu siger Udvalgets Flertal, at det har ikke stor Betydning, da det er noget, som saa sjælden forekommer; ja, det er maasse sandt, men derfor er der ikke nogen Grund til ikke at holde det fast, da det er givet, at hvor Jærnbanen benyttes, er det ikke Meningen, at den meget dyrere Befordringsgodtgørelse efter Lovforslaget skal gøre sig gældende. Ganste vist er det maasse ikke tilstrækkelig konsekvent, at man ikke har brugt denne Betragtningssmaade over for Læger og Fysici, men der ligger andre Ting til Grund derfor. I og for sig have vi ikke det mindste derimod. Havde Flertallet ønsket eller villet gaa med i den Henseende, skulde Mindretallet med stor Fornøjelse gaa med dertil. Jeg skal gøre de Herrer opmærksomme paa, at da Lovforslaget om smitsomme Sygdomme hos